

KHI MÙA ĐÔNG VỀ

Huy Hoàng

1. Khi mùa Đông về, con nhớ
2. Con nào có gì, mà Chúa
3. Xin cùng muôn người, con chúc
4. Xin cùng sứ thần, con hát

1. lại mùa Đông năm xưa! Mùa Đông giá
2. lại chịu bao hy sinh! Chỉ vì thương
3. tụng tình yêu cao sâu. Tình Ngài yêu
4. mừng tình yêu khoan nhân. Phận người tội

1. rét, nhưng trần gian được sưởi ấm tình
2. mến, nên Ngài không quản ngại xuống gian
3. dầu, trên trời cao triều thần thánh ngõ
4. lỗi, nhưng vì yêu mà Ngài xuống gian

1. Trời. Mùa Đông bơ vơ nhưng nhân
2. trần. Để ban cho con muôn ơn
3. ngang. Dù con vương mang bao nhiêu
4. trần. Và nâng con lên, cho con

1. loại hát khúc hát của niềm vui. Vì Chúa đã
2. lành Chúa chúc phúc từ trời cao. Tình Chúa mãi
3. tội đáng chết mất đời đời thôi. Mà Chúa đã
4. được sống với Chúa trọn tình thân. Dù vẫn khốn

1. đến, cho trần gian sau bao năm chờ
 2. mãi cao vời thay con không sao hiểu
 3. đến đưa đời con xa tai ương tội
 4. khó, nhưng tình yêu cho con vui từng

1. đợi. Vì Chúa làm người, cho nhân
 2. được. Chỉ biết dâng lời ca khen
 3. tình. Ngài hiến dâng mình, cho con
 4. ngày. Được Chúa ở cùng, trên gian

1. loại sống trọn đẹp giấc mơ. **ĐK:** Vui hát
 2. Ngài suốt cuộc đời của con.
 3. vào mỗi tình trời phúc vinh.
 4. trần có điều nào phúc hơn!

lên người ơi, vì Chúa yêu thương ta muôn

đời. Vui hát lên người ơi, dù đời ta còn trong tăm

tối. Vui hát lên người ơi, mừng Chúa

